

Arrest

nr. 212 457 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit het dorp Karbi in de provincie Aragatsotn. U had een relatie met N.H. (...) met wie u drie kinderen kreeg. In 2012 liep jullie relatie ten einde. De kinderen bleven wonen bij uw man. U kon ze er bezoeken en af en toe verbleven ze enkele dagen bij u. Uw man trouwde met een andere vrouw die afwisselend in Armenië en België verbleef. Uw zontje P. (...) heeft een levensbedreigende ziekte. De artsen in Armenië zeiden dat jullie voor een operatie naar het buitenland dienden te gaan. De vrouw van uw ex-partner stelde voor om met P. (...) naar België te komen. Uw ex-partner verkocht zijn huizen en kwam met P. (...) naar België. U had regelmatig contact met P. (...). Hij hilde en smeekte dat u bij hem zou zijn. Hij dreigde zelfmoord te

plegen. In 2015 reisde u naar uw broer die in Spanje woont. Eénmaal per maand kwam u naar België en P. (...) kon toen enkele dagen bij u wonen op een huuradres. Nadat de eigenaar niet langer het huis verhuurde stelde uw ex-partner voor dat u bij hem in een aparte kamer zou intrekken. Hij deed dit voor jullie kind omdat P. (...) rustiger is als u er bent. Uw ex-partner was ondertussen gescheiden maar heeft een verblijfsvergunning in België. Jullie dochter D. (...) kwam ook naar België. Jullie derde kind, M. (...), is nog bij de grootouders van uw man in Armenië. Uw man Op 22/01/2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, uw geboorteakte en deze van uw zoon P. (...), medische documenten m.b.t. P. (...), en documenten m.b.t. uw werk in België.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-6) dat u uw land van herkomst heeft verlaten om uw ziek zoontje P. (...) bij te staan die met zijn vader naar België kwam omwille van een medische aandoening die volgens zijn artsen in Armenië enkel in het buitenland kan worden behandeld. Als u bij hem bent is hij rustiger en heeft hij minder stress. Er dient begrip te worden opgebracht voor de medische problemen die uw zoon kent en de (psychische) impact dat dit heeft op u en uw zoon. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen m.b.t. uw zoon waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Uit uw verklaringen blijkt voorts (CGVS p. 7) dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omdat u er geen woonst meer heeft. Uw moeder heeft enkele maanden terug het ouderlijk huis verkocht en vervoegde haar zoon in Spanje (CGVS p. 3). U stelt (CGVS p. 8) dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst geen plaats zal hebben om te wonen en dat u er te weinig zal verdienen om iets te kunnen huren. U kan misschien wel tijdelijk bij familie in Armenië intrekken maar blijft erbij dat u onvoldoende geschoold bent om genoeg te verdienen opdat u iets zou kunnen huren. U haalt in uw verzoek aldus geen elementen aan die getuigen van een vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep. De door u aangehaalde problemen zijn van sociaal-economische aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat dat u gezondheidsproblemen m.b.t. uw zoon aanhaalt (zie de medische attesten), die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster stelt in het onderhavige verzoekschrift dat zij in Armenië geen bestaansmiddelen heeft en een mensonwaardig leven riskeert.

Verder benadrukt zij dat haar zoontje haar aanwezigheid nodig heeft. Indien moeder en kind gescheiden zouden worden zou dit voor beide een psychisch lijden met zich brengen dat dermate ernstig is dat dit beantwoordt aan het gestelde in artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en artikel 3 van het EVRM. Verzoeksters zoontje heeft een verblijfsvergunning voor meer dan drie maanden en kan geen belang aantonen bij een eventuele aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster kan zelf geen verzoek indienen op basis van artikel 9ter aangezien zij dan zelf zou moeten lijden aan een levensbedreigende ziekte.

Verzoekster beroept zich tevens op artikel 8 van het EVRM op basis waarvan het kerngezin beschermd wordt.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.2. Verzoekster herhaalt in het onderhavige verzoekschrift dat zij in Armenië geen bestaansmiddelen heeft en een mensonwaardig bestaan riskeert. Met de loutere herhaling van deze verklaringen, doet zij echter hoegenaamd geen afbreuk aan de terechte motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing en die luiden als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt voorts (CGVS p. 7) dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omdat u er geen woonst meer heeft. Uw moeder heeft enkele maanden terug het ouderlijk huis verkocht en vervoegde haar zoon in Spanje (CGVS p. 3). U stelt (CGVS p. 8) dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst geen plaats zal hebben om te wonen en dat u er te weinig zal verdienen om iets te kunnen huren. U kan misschien wel tijdelijk bij familie in Armenië intrekken maar blijft erbij dat u onvoldoende geschoold bent om genoeg te verdienen opdat u iets zou kunnen huren. U haalt in uw verzoek aldus geen elementen aan die getuigen van een vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep. De door u aangehaalde problemen zijn van sociaal-economische aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.”

3.3. Verzoekschrift doet in het verzoekschrift daarnaast uitschijnen dat zij omwille van haar band met haar zoontje en diens medische situatie nood zou hebben aan internationale bescherming. Daarbij verwijst zij onder meer naar artikel 8 van het EVRM.

Verzoekster tracht op deze wijze echter op een verdoken manier en geheel ten onrechte een gezinshereniging met haar zoontje te bekomen. Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er immers geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

De schending van artikel 8 van het EVRM wordt dan ook niet dienstig opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoekster poneert dat zij ten gevolge van een scheiding van haar zoon zou kampen met ernstig psychisch lijden, kan, nog daargelaten dat de Raad zich niet over een verwijderingsmaatregel uitsprekt, bovendien worden opgemerkt dat verzoekster zich beperkt tot deze algemene stelling doch dit op generlei wijze staaft of verder uitwerkt. Verder kan worden opgemerkt dat verzoeksters stelling genuanceerd en gerelativeerd dient te worden nu dit gegeven haar er, hoewel zij reeds sedert 2015 in Spanje vertoefde, klaarblijkelijk niet eerder toe aanzette om definitief door te reizen naar België, haar zoon alhier te vervoegen en internationale bescherming te verzoeken. Zo verzoekster al aannemelijk zou maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst en ingevolge de scheiding met haar zoon te maken zou krijgen met dermate ernstige psychische problemen dat deze zouden kunnen worden gekwalificeerd als ernstige schade, dan nog dient daarenboven te worden opgemerkt dat dit in wezen een louter medisch probleem betreft. Verzoekster toont daarbij niet aan dat dit vervolging zou uitmaken, dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens dient te worden opgemerkt dat dergelijke medische problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals

bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.4. In zoverre verzoekster daarnaast alludeert op mogelijke ernstige psychische problemen in hoofde van haar zoontje zo deze van haar zou worden gescheiden, kan nog worden opgemerkt dat, gezien haar zoontje in België beschikt over een verblijfsstatus en gezien haar zoontje niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig verzoek om internationale bescherming en huidige beroepsprocedure, diens (medische) problemen heden niet ter beoordeling voorliggen. Hoe deze problemen *in casu* en in hoofde van verzoekster zouden kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming, kan voor het overige niet worden ingezien.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voormelde, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT